

Mesační jazdci

A dark brown horse with a flowing golden mane and tail, set against a starry night sky. The horse is depicted in a dynamic, slightly rearing posture, with its mane and tail appearing to glow and flow. The background is a deep blue with numerous small, bright yellow stars of varying sizes scattered throughout.

Ohňový kůň

LINDA CHAPMANOVÁ

Albatros

Mesační jazdci

Ohňový kôň

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

Linda Chapmanová
Mesační jazdci 1 – Ohňový kôň – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Mesační jazdci

Ohňový kôň
Linda Chapmanová

Albatros

Pre Natalie Barsbyovú, úžasnú trénerku jazdectva,
a, samozrejme, všetkým nadšeným členom jazdeckých
klubov – tým minulým aj súčasným, ako aj rodičom,
ktorí im pomáhajú.

Linda

Obsah

Prvá kapitola	7
Druhá kapitola	21
Tretia kapitola	32
Štvrtá kapitola	51
Piata kapitola	64
Šiesta kapitola	87
Siedma kapitola	103
Ôsma kapitola	116
Deviata kapitola	129

Linda Chapman: Moonlight Riders. Fire Horse
Text copyright © Orchard Books, 2022
Illustration copyright © Orchard Books, 2022
Translation © Jana Vlašičová, 2023
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2023

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3201-7
ISBN e-knihy 978-80-566-3318-2 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-566-3319-9 (1. zveřejnění, 2023) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-3320-5 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)

PRVÁ KAPITOLA

Amara cválala po úzkej cestičke.

Slnko svietilo a narcisy pri živom plote pokyvkávali žltými hlavičkami v jarnom vánku. Keď prechádzala zákrutou, zvoľnila do klusu. Spomenula si, čo čítala v knihe o jazdectve, preto narovнала chrbát a znova zrýchlila.

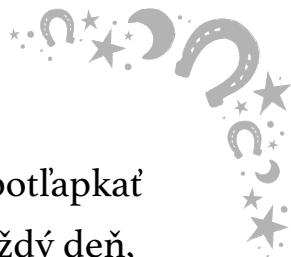
Amara necválala na ozajstnom koni, ale na vlastných nohách, hoci v predstavách sedela na prekrásnom čiernom poníkovi

s bielou hviezdíčkou. Volal sa Polnoc. Preskočila cez mláku a predstavila si, že skáču cez prekážku. Dva dlhé hnedé vrkoče jej pritom narážali do pliec. Prebehla zákrutu a potom zastala.

Naľavo stáli jazdecké stajne. Cestička viedla hore kopcom, popri malom domčeku s peknou záhradkou až ku kovovej bráne. Za ňou bolo vidieť oddelené stajne, dvere každej z nich boli namaľované inou farbou. Na budove visel nápis: *Mesačné stajne* a pod ním *Majiteľka: Jill Reedová*.

Práve sa začali veľkonočné prázdniny a Amare rodičia dovolili, aby sa v jazdeckej škole opýtala, či nepotrebujú pomoc. Keď však stála pred bránou, cítila, ako jej od nervozity sťahuje žalúdok. Možno tam nakoniec ani nepôjde. Mohla by sa

namiesto toho poprechádzať a potľapkať poníky cez plot, ako to robila každý deň, odkedy sa pred šiestimi týždňami aj s rodičmi presťahovala do chalupy kúsok od stajní. *Ja chcem viac ako len to*, túžobne si pomyslela. *Rada by som im pomohla postarať sa o poníky.*

Privinula si jazdeckú helmu na hrudník. Dostala ju od rodičov na deviate narodeniny, čo bolo už takmer pred dvomi rokmi, a bolo to to najvzácnejšie, čo mala.

Dokážem to, dodávala si odvahu. *Najhoršie, čo sa mi môže stať, je, že ma odmietnu. Ale ak mi bude priať šťastie, nestane sa to!*

Vtom sa ozval dupot kopýt a spoza rohu vyšli dve jazdkyne – žena a dievča.

„Uhni nám z cesty!“ vyštekla žena s čiernymi vlasmi vyčesanými do sieťky,

ktorú mala pod jazdeckou helmou.

Viedla koňa priamo k Amare, ktorá musela rýchlo odskočiť, aby ju kôň nepošliapal.

Keď popri nej prechádzalo na koni dievča, povýšenecky na ňu zazrelo. Amara sa nachvíľu zamyslela, či chce naozaj pomáhať v jazdeckej škole, kde sú takí hrubí ľudia. Keď však obe jazdkyne prešli, Amara si všimla zlatý nápis na zadnej strane trička dievčaťa. *Bleskové stajne.*

Sú odinakiaľ, uvedomila si s úľavou, zatiaľ čo jazdkyne zamierili do lesa na konci uličky.

Zhlboka sa nadýchla a prešla po príjazdovej ceste. Nikto tam nebol, iba fúrik plný sena. Dva kone vykúkali zo stajní. Amara zamierila k nim, keď zrazu začula zvuk kopýt. Pozrela sa doprava a zbadala krásneho čierneho

poníka priviazaného k zábradliu. Zastavil sa jej dych. Poník totiž vyzeral presne ako ten v jej predstavách – ako Polnoc –, akurát nemal na čele bielu hviezdičku. Hrivu aj chvost mal husté a hodvábne, oči veľké a zvedavé.

Amara nikdy predtým toho poníka nevidela, no akoby ho poznala už dlho a – čo bolo ešte zvláštnejšie – poník nastražil uši a zaerdžal, akoby aj on spoznal ju. Podišla k nemu a on jej začal oblizovať ruky. Pery mal jemné ako zamat.

„Čo to robíš?“ ozval sa akýsi hlas.

Amara sa otočila. Z drevenej budovy s označením *Sklad náradia* a *Kancelária* vyšla štíhla žena. Mala svetlé vlasy siahajúce po bradu, zelené oči a bola zhruba vo veku Amarinej mamy.

„Ja... prepáčte. Ja... hm... prišla som... no...“ Keď sa Amare stretol zrak s prísnyim pohľadom ženy, všetko, čo chcela povedať, akoby sa jej vyparilo z hlavy.

„Helmu na hlavu,“ prerušila ju žena a ukázala na Amarinu jazdeckú prilbu „Volám sa Jill Reedová a nikto mladší ako štrnásť rokov sem nemá povolený vstup bez helmy. Nasad' si ju, daj sa dokopy a povedz mi, prečo si prišla. A pokojne mi tykaj.“